

Arrest

nr. 325 958 van 29 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd: dhr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louizalaan 54/3e verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 26 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, in aanwezigheid van zijn voogd en advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat E. VAN DER HAERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 22 januari 2024, dient op 23 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 3 juni 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 19 november 2024.

1.3. Op 21 januari 2025 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 23 januari 2025 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te hebben en te behoren tot de Hawadle clan. U bent afkomstig uit het dorp Abdi Agweyn in het district Halgan van de provincie Hiraan. U woonde daar met uw ouders, uw vijf broers, uw halfbroer en uw drie zussen. Uw gezin leefde van de landbouw.

Uw oudste broer werd door Alshabaab meegenomen om met hen mee te strijden. Twee maanden later werd zijn lichaam teruggebracht met een kogelwonde. In november of december 2023 kwamen leden van Alshabaab naar het dorp om opnieuw mensen te rekruteren. Ze zagen u en wilden u meenemen maar uw moeder zei dat u te jong was. Twee dagen later kwamen ze naar het huis en namen ze u mee. U werd geblinddoekt naar een kamp gebracht aan de rand van het dorp. Die avond was er een aanval van ma'awisley op het kamp en u kon ontsnappen. U rende naar huis en uw moeder regelde dat u het dorp kon verlaten. U ging met uw oom naar Mogadishu waar hij u meegaf met een smokkelaar.

U verliet Somalië in januari 2024 en reisde via Kenia en Dubai naar Europa en kwam in België aan op 22 januari 2024. U diende de volgende dag een verzoek om internationale bescherming in.

U legde geen documenten neer te ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Daarnaast verklaarde u dat u kampt met mentale moeilijkheden door wat u heeft meegemaakt in uw land van herkomst. U heeft last van paniekaanvallen en had een gesprek met een psycholoog (CGVS, p. 21). U legde geen attest neer om dit te staven. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen, of om gehoord te worden in het kader van uw asielprocedure. Bovendien kon u tijdens het persoonlijk onderhoud vlot antwoorden op de vragen en had u geen moeite om uw asielrelaas uit de doeken te doen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U verklaarde dat u door Alshabaab onder dwang werd meegenomen omdat ze u wilden rekruteren. Uw broer werd reeds eerder gerekruteerd door Alshabaab en gedood door hen (CGVS, p. 10). Om te beginnen blijkt een gedwongen rekrutering in de strikte zin in het algemeen een eerder ongewoon fenomeen te zijn in Somalië. Rekrutering onder dwang gebeurt eerder uitzonderlijk en onder bepaalde omstandigheden (zie informatie administratief dossier). Bovendien is er in geval van rekrutering door Alshabaab meestal sprake van een geleidelijk proces, dan van een gedwongen rekrutering. Uit de informatie over rekruteringsmethodes van Alshabaab blijkt dat wanneer er sprake is van rekrutering, dit in de praktijk vaak onder de sociale druk van de familie en de clan gebeurt, door propaganda of indoctrinatie in de Koranschool en door financiële beloningen (zie informatie administratief dossier). In uw geval is er van geen van deze zaken sprake. U verklaarde dat de leden van Alshabaab uw moeder sloegen en u meetrokken in hun auto (CGVS, p. 10). Uw gedwongen rekrutering op zich is aldus zeer atypisch te noemen. Verder slaagt u er ook niet in aannemelijk

te maken dat Alshabaab u wel meteen onder dwang zouden meenemen en mishandelen, zonder eerst na te gaan of u niet bereid was om zich vrijwillig bij hen aan te sluiten. U verklaarde immers dat Alshabaab u niet gevraagd heeft of u vrijwillig wilde aansluiten en dat ze u niet probeerden overtuigen (CGVS, p. 13). Dat Alshabaab uw bereidwilligheid om aan te sluiten niet onderzochten, is hier niet aannemelijk. Het was voor hen immers een betere en gemakkelijkere manier om een goede rekrut in te lijven. Toen u met deze onaannemelijkheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat ze uw broer wel probeerden overtuigen maar u niet omdat u jong was en omdat u meestal thuis was (CGVS, p. 13). Dit antwoord kan de onaannemelijkheid niet uitklaren. Ze konden u immers in de koranschool of in uw huis benaderen of uw ouders aanspreken om hen te proberen overtuigen. Deze elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Verder verklaarde u dat u werd vastgehouden in een kamp van Alshabaab net buiten het dorp. Toen er 's avonds een gevecht was met de strijders van ma'awisley, kon u wegluchten en naar huis gaan (CGVS, p. 10). Het is niet aannemelijk dat u tijdens een vuurgevecht met vijf jongeren simpelweg kon weglopen uit het kamp. Er werd immers gevochten in het kamp. Bovendien liepen jullie terug naar het dorp en konden leden van Alshabaab u gemakkelijk achtervolgd hebben. Verder moet worden opgemerkt dat u niet weet hoe het gevecht afliep of wat er gebeurde met de andere jongeren van uw dorp die samen met u gevangen gehouden werden (CGVS, p. 16). Dat u niet de moeite deed om na te vragen hoe de situatie in het dorp evolueerde of wat er met de anderen gebeurde is evenmin aannemelijk. Gevraagd waarom u hier niet naar informeerde, antwoordde u dat u geen contact had. Dit antwoord kan de onaannemelijkheid niet uitklaren. U kon immers wel te weten komen dat Alshabaab na uw vertrek bij u thuis langskwamen om naar u te vragen. Ook deze onaannemelijkheid brengt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het gedrang.

Uit uw verklaringen blijkt nog dat de leden van Alshabaab na uw vertrek naar uw huis kwamen en bij uw familie naar u vroegen (CGVS, p. 7). Gezien bovenstaande gebeurtenissen niet geloofwaardig bevonden werden, kan ook aan dit element geen geloof gehecht worden. Bovendien is het niet aannemelijk dat Alshabaab zoveel moeite zouden doen om u te rekruteren. U bleek immers geen betrouwbare rekrut te zijn voor hen nadat u wegliep.

U verklaarde nog dat uw clan problemen had met twee andere clans die in de meerderheid waren omdat ze de gronden innamen (vragenlijst CGVS, vraag 7). Er kan uit deze grondproblemen voor u geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden. U haalde de problemen niet aan op het CGVS toen u gevraagd werd om uw asielmotieven uit de doeken te doen (CGVS, p. 10). Toen u gevraagd werd om uit te leggen over deze clanconflicten, komt u niet verder dan de verklaringen dat de clans gronden van elkaar innemen (CGVS, p. 5). Uit deze verklaringen blijkt niet dat u persoonlijk geïsoleerd werd omwille van de clanproblemen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van

de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiraan te worden beoordeeld.

Hiraan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke

aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities, militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remote violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, morteraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM). Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt burgers waaronder een koranleraar en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Hiraan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 1, A van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag

voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen artikel 48/3 tot artikel 48/7, 57/5^{quater} en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat hij niet akkoord gaat met de stelling dat zijn relaas niet zou stroken met de beschikbare landeninformatie over de rekruteringsmethoden van Al-Shabaab. De commissaris-generaal verschuilt zich volgens hem achter objectieve informatie, zonder rekening te houden met de beschreven context en de beschreven omstandigheden die geleid hebben tot zijn rekrutering.

Hij stelt dat de gehanteerde landeninformatie hem niet ter beschikking gesteld werd waardoor hij niet weet op welke bronnen de beslissing werd gestoeld, ondanks zijn vraag om hier toegang tot te krijgen. Hij stelt zich het recht voor te behouden om zijn bezwaar verder aan te vullen in een aanvullende nota.

Volgens hem staat in het rapport van EUAA van augustus 2023 duidelijk te lezen dat gedwongen rekrutering wel degelijk voorkomt. Hij meent dat zijn relaas niet in strijd is met de objectieve informatie nu hij zelf uitlegt dat hij gerekruteerd werd in een context van toenemende gevechten tussen Al-Shabaab en de Somalische regering.

Verder acht hij zijn profiel als jongere belangrijk bij de evaluatie van de waarschijnlijkheid van een gedwongen rekruteringspoging. Er zijn volgens hem verschillende elementen die aantonen dat hij een doelwit was van Al-Shabaab. Hij wijst er in dit verband op dat hij uit een arme familie komt, dat zijn vader de landbouwgronden waarop hij werkte moest huren en dat zij in het huis van zijn grootmoeder woonden. Verder wijst hij erop dat hij in Somalië niet naar school is gegaan, dat hij amper vijftien jaar oud was op het moment van zijn rekrutering en dat zijn broer al eerder gerekruteerd werd door Al-Shabaab.

Hij benadrukt dat Al-Shabaab hun rekruteringsstrategieën aanpast naargelang de veiligheidssituatie en de noden aan nieuwe strijders, wat hij ook expliciet had uitgelegd tijdens zijn onderhoud. Op het moment van de feiten bevonden Al-Shabaab zich volgens hem in een kritieke situatie. Hij wijst erop dat hij duidelijk heeft uitgelegd dat de lokale bevolking zich in 2022 en 2023 groepeerde om tegen Al-Shabaab te vechten met de hulp van de Somalische overheid. Hij heeft daarbij ook uitgelegd hoe die opstand tot stand gekomen is en erop gewezen dat kinderen en jongeren met geweld meegenomen werden door Al-Shabaab omwille van hun nood aan strijders. Hij benadrukt dat hij duidelijk en spontaan uitgelegd heeft dat zijn broer gerekruteerd werd in de Koranschool en dat Al-Shabaab begonnen is met rekruteren omwille van de gevechten. Dat hun manier van handelen wijzigt naar gelang de veiligheidssituatie, vindt volgens hem ook steun in de landeninformatie. Verder stelt hij dat hij ook uitgelegd heeft dat Al-Shabaab, in normale tijden, jongeren rekruteert via de dorpsouderen via overtuigingsmechanismen en dat zijn broer ook eerst aangesproken werd alvorens hij werd meegenomen. Hij meent dat hij op de vraag waarom Al-Shabaab hem niet kunnen overtuigen heeft om mee te komen, een heel overtuigend antwoord gegeven heeft en hij voegt toe dat het helemaal niet de bedoeling was dat hij een goed getrainde en gemotiveerde rekrut zou worden, maar wel om hem in te zetten in zelfmoordacties. Hij benadrukt nog dat Abid Ageyn een klein dorpje is en dat de overheid er geen basis heeft, maar Al-Shabaab er de controle heeft.

Met betrekking tot zijn vlucht uit het kamp, verwijt hij de commissaris-generaal geen rekening te houden met de beschreven omstandigheden. Hij benadrukt dat Al Shabaab aangevallen werd door de ma'awisley waardoor het hun prioriteit niet was om de jongeren die zij zelf hadden gerekruteerd achterna te gaan, maar wel om zichzelf te verdedigen. Omdat er op dat moment veel paniek heerste, konden hij en zijn kompanen vluchten. Hij benadrukt dat hij verklaard heeft dat hij in de tegenovergestelde richting van het conflict was gevlucht en dat er weinig Al-Shabaab leden aanwezig waren. Hij verwijt de commissaris-generaal heel weinig vragen gesteld te hebben over zijn vasthouding. Het kan hem niet verweten worden niet op de hoogte te zijn van de evolutie van het conflict nu hij duidelijk aangegeven heeft dat hij geen rechtstreeks contact heeft met zijn familieleden en dat hij enkel contact heeft met zijn oom die in Mogadishu verblijft.

Aangaande het bezoek van Al Shabaab aan zijn huis, preciseert hij dat hij nooit gezegd heeft dat Al-Shabaab hem zochten om hem te rekruteren. Hij meent dat ze op zoek naar hem zijn om hem te kunnen straffen. Aangezien hij hun intenties, plannen en strategieën niet kent, is het voor hem niet mogelijk om hun handelwijze uit te leggen.

Verzoeker beroept zich op het voordeel van de twijfel.

Ondergeschikt gaat hij in op de subsidiaire beschermingsstatus en voert hij aan dat hij bij terugkeer onderworpen zal worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen omwille van zijn werkzaamheden als koranleerkracht. Daarnaast stelt hij ook te vrezen omwille van de algemene veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst. Hij meent dat er wel degelijk persoonlijke omstandigheden aanwezig zijn en verwijst naar zijn afkomst uit een klein dorpje waar Al-Shabaab aanwezig is en waar de overheid geen checkpoint heeft, naar zijn arme familie, naar het feit dat hij laaggeschoold is en hierdoor moeilijkheden zal hebben om in zijn basisbehoeften te voldoen, het feit dat hij lid is van een clan die in Abdi

Agweyn een minderheidsclan is waardoor hij geen sterk netwerk heeft die hem zou kunnen beschermen. Hij wijst erop dat de veiligheidssituatie in Hiraan uiterst onstabiel en zorgwekkend blijft en verwijst naar artikels van 25 februari 2025 en van 7 februari 2025 van *Hiraan online*, die volgens hem aantonen dat Al-Shabaab nog een belangrijke aanwezigheid hebben in Hiraan en dat er in die regio fel gevochten wordt. Hij besluit dat aangezien de veiligheidssituatie heel zorgwekkend is en gelet op zijn profiel, het dan ook past om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 11 april 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR, *International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*, september 2022;
- EUAA, *Country Guidance: Somalia*, augustus 2023;
- EUAA, *Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*, februari 2023;
- EUAA, *Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*, 17 mei 2023;
- COI Focus, *Somalië: Veiligheidssituatie* van 25 maart 2025 (update).

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het asielrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al-Shabaab omdat hij gevlucht is nadat hij door hen werd meegenomen om te worden gerekruteerd en dit nadat zijn broer eerder al door Al-Shabaab meegenomen en vervolgens vermoord werd (NPO, p. 9).

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, waarbij zij zich baseert op volgende vaststellingen:

- i) Er wordt geen geloof gehecht aan verzoekers verklaring dat hij onder dwang meegenomen werd door Al-Shabaab omdat ze hem wilden rekruteren omdat (a) de landeninformatie niet overeenkomt met verzoekers verklaringen; (b) het niet aannemelijk is dat verzoeker tijdens een vuurgevecht met vijf jongeren simpelweg kon wegllopen uit het kamp; (c) het niet aannemelijk is dat verzoeker niet de moeite deed om na te vragen hoe de situatie in het dorp evolueerde of wat er met de anderen gebeurde; (d) het niet aannemelijk is dat Al-Shabaab zoveel moeite zouden doen om hem te rekruteren nu hij geen betrouwbare rekrut bleek te zijn nadat hij was weggelopen;
- ii) Uit verzoekers verklaringen blijkt niet dat hij persoonlijk gevisieerd werd omwille van de problemen die zijn clan had met twee andere clans die in de meerderheid waren omdat ze de gronden innamen omdat verzoeker niet verder komt dan te verklaren dat de clans elkaars grond innemen.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas te herstellen.

4.3.3.1. Voor wat betreft gedwongen rekrutering door Al-Shabaab blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat kinderen en jongeren de voornaamste doelgroep voor nieuwe rekruten voor Al-Shabaab vormen, waarbij de groepering zich voornamelijk richt tot jongemannen tussen twaalf en vierentwintig jaar oud. Zo werden tussen januari en juni 2020, 535 kinderen gerekruteerd, waarbij Al-Shabaab verantwoordelijk was voor meer dan 75% van de gevallen. In de rapporten van de VN Secretaris-Generaal over de situatie in Somalië werden voor de periode tussen februari 2020 en mei 2021, 3.898 gevallen van “grave violations” tegen kinderen gedocumenteerd, waaronder rekrutering, en waarbij Al-Shabaab verantwoordelijk is voor ongeveer 58,6% tot 74,3 % van de gevallen. Ook in de periode van januari tot maart 2022 blijft Al-Shabaab de voornaamste actor in rekrutering van kinderen en jongeren, evenals van kinderontvoeringen, die sterk gelinkt zijn met rekrutering (EUAA, *Somalia: Defection, desertion and disengagement from Al-Shabaab*, februari 2023, p. 52, waarnaar verwezen wordt in de *Country Guidance* van 2023, p. 11 en p. 242). Kinderen en jongeren die werden gerekruteerd door Al-Shabaab, worden gebruikt in gevechten, waaronder ook als menselijk schild en dragers van bomgordels of om het plaatsen van explosieven, evenals in andere rollen, zoals het dragen van ammunitie of water en voedsel, het verwijderen van gewonde of gedode militanten, het verzamelen van informatie of het dienen als wachters.

De regio Lower Shabelle, waarvan verzoeker afkomstig is, is één van de drie gebieden, waar de rekrutering van kinderen en jongeren het meest voorkomt (EUAA, *COI Report - Somalia Targeted profiles*, september 2021, p. 24-25). Al-Shabaab rekruteert zowel in gebieden die onder hun controle staan als gebieden buiten hun controle (EUAA, *Somalia: Defection, desertion and disengagement from Al-Shabaab*, februari 2023, p. 52).

Rekrutering door Al-Shabaab betreft verder een complex gegeven, dat kan variëren naar gelang de locatie, het individu en de specifieke noden op een bepaald moment. In dit verband stelt de landeninformatie dat rekrutering door Al-Shabaab moet worden gezien als een continuüm tussen vrijwillige en gedwongen processen, waarbij indoctrinatie, het benutten van grieven en frustraties van bepaalde clans ten opzichte van de dominante clans, gedwongen aansluiting en financiële vooruitzichten gebruikelijke rekruteringsstrategieën van Al-Shabaab uitmaken (zie o.a. EAUU, *Country Guidance Somalië*, augustus 2023, p. 87 ev., EUAA, *Somalia: Targeting of individuals*, september 2021, p. 17 ev.). Specifiek wat betreft kinderen en jongeren, wordt melding gemaakt van ontvoeringen en gedwongen rekrutering van kinderen, ten gevolge van territoriale verliezen door Al-Shabaab. Al-Shabaab richt zich tevens tot de dorpsoudsten, leerkrachten in Islamitische scholen en gemeenschappen in rurale gebieden om kinderen, beginnende van acht jaar, aan hen af te leveren, waarbij een weigering wordt bestraft met aanvallen en arrestaties (EUAA, *Somalia: Targeting of individuals*, september 2021, p. 17 ev.). Tevens worden gemeenschappen geviseerd die worden gepercipieerd als pro-overheid, waarbij kinderen rechtstreeks van hun families worden weggenomen (zie UN Security Council, "Report of the Panel of Experts on Somalia", S/2020/949, 28 September 2020, par. 139, waarnaar verwezen wordt in EUAA, *Somalia: Defection, desertion and disengagement from Al-Shabaab*, februari 2023). Sommige families dwingen hun zonen om te vechten voor Al-Shabaab. Tevens heeft Al-Shabaab diverse grote madrassas opgezet in gebieden onder hun controle, met als doel jonge kinderen te indoctrineren (EUAA, *Somalia: Targeting of individuals*, september 2021, p. 17 ev.).

4.3.3.2. Dat Al-Shabaab in Somalië overgaat tot gedwongen rekrutering, zoals door verzoeker uitgebreid toegelicht in zijn verzoekschrift en wat evenmin betwist wordt door de commissaris-generaal, is op zich echter niet voldoende om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker moet immers een persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk maken, *quod non in casu*. Verzoekers verklaringen over de manier waarop hij gedwongen gerekruteerd zou zijn door Al-Shabaab zijn niet geloofwaardig.

Verzoeker legt uit dat hij, in tegenstelling tot zijn broer, niet benaderd werd door Al-Shabaab voor een vrijwillige rekrutering en schrijft dit toe aan het feit dat hij het huis niet meer uitkwam sinds de dood van zijn broer begin 2023 (NPO, p. 13). Voorgaande valt allerminst te rijmen met het gegeven dat Al-Shabaab hem wel degelijk komen halen zijn uit zijn eigen huis (NPO, p. 10). Dat hij zich niet meer buiten begaf gaat dan weer lijnrecht in tegen zijn verklaring dat hij naar de Koranschool ging (NPO, p. 14). Hoewel de beschikbare landeninformatie beschrijft dat Al-Shabaab zich tevens richten tot de dorpsoudsten, leerkrachten in Islamitische scholen en gemeenschappen in rurale gebieden om kinderen, beginnende van acht jaar, aan hen af te leveren en Koranscholen hierbij aangestipt worden als de voornaamste plaatsen voor rekruteringscampagnes, werd er volgens verzoeker in zijn Koranschool geen uitleg gegeven over Al-Shabaab (NPO, p. 12). Evenmin was er in verzoekers geval sprake van sociale druk van zijn familie of clan, noch van enige financiële beloningen. Verzoeker verklaart immers dat de leden van Al-Shabaab naar zijn huis waren gekomen, zijn moeder sloegen en hem dan meetrokken in hun auto (NPO, p. 10 en 14). Er zijn geen redenen voorhanden om het aannemelijk te achten dat zijn situatie zou afwijken van de bevindingen uit de landeninformatie. Te meer nu verzoeker erkent dat Al-Shabaab strijders proberen te overtuigen via ouderen, die dan op hun beurt jongeren aanspreken (NPO, p. 12). Gelet op zijn jonge leeftijd en het feit dat hij naar de Koranschool ging, is het allerminst plausibel dat hij via die weg niet in contact zou zijn gekomen met Al-Shabaab. Voorts is het opmerkelijk dat verzoeker geen weet heeft van personen die zich vrijwillig aangesloten hebben bij Al-Shabaab en dat hij, hiernaar bevraagd, simpelweg stelt die personen 'niet gezien te hebben' (NPO, p. 12). Verder doet zijn verklaring, dat Al-Shabaab na zijn vertrek nog zijn langsgestaan bij zijn thuis om te vragen waar hij is en er verder niets meer gebeurd is (NPO, p. 8) verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn eigen rekrutering, nu uit de landeninformatie (zie *supra*) immers blijkt dat een weigering bestraft wordt met aanvallen en arrestaties (EUAA, *Somalia: Targeting of individuals*, september 2021, p. 17). Meer bepaald blijkt dat personen, die proberen aan Al-Shabaab te ontkomen ook hun familieleden in gevaar brengen en dat het met name de echtgenotes en de ouders zijn die het slachtoffer worden van represailles door Al-Shabaab. Waar hij in zijn verzoekschrift wenst te benadrukken dat hij nooit verklaard heeft dat Al-Shabaab nog naar hem op zoek is om hem alsnog te rekruteren, maar wel om hem te bestraffen, vindt dit geen weerslag in zijn verklaringen. Het betreft een loutere *post factum* bewering, die geen afbreuk doet aan de vaststelling dat zijn gezin, met inbegrip zijn jongere broer die thans dertien jaar oud is, klaarblijkelijk geen problemen meer heeft ondervonden met Al-Shabaab.

Verzoekers voorstelling van de feiten met betrekking tot zijn ontsnapping uit handen van Al-Shabaab is volstrekt ongeloofwaardig. Hij licht in dit verband toe dat hij al de dag na zijn vasthouding kon ontsnappen omdat Al-Shabaab aangevallen werden door de ma'awisley. Door die aanval kon hij, samen met een andere jongen, weglopen (NPO, p. 10). Hij legt uit dat ze met zaklampen ontdekt hadden waar ze verbleven, dat ze Al-Shabaab dan aanvielen, dat hierdoor de jongen die aan de deur zat met een wapen begon te lopen om zich te verdedigen en waardoor hij, samen met een andere jongen de kans had om te vluchten. Hij voegt hieraan toe dat ze in de tegengestelde richting van het gevecht liepen om het dorp en zijn huis te bereiken en dat hij de andere jongen volgde omdat die goed de weg kende (NPO, p. 10- 15). Dat ze dermate gemakkelijk

aan Al-Shabaab konden ontkomen en zij ook niet meer gevat werden onderweg naar hun dorp is allerm minst aannemelijk, rekening houdend met verzoekers verklaring dat Al-Shabaab er altijd aan de macht is gebleven (NPO, p. 11). Verzoeker heeft zich verder niet geïnformeerd naar hoe het gevecht, waardoor hij is kunnen ontkomen aan Al-Shabaab, is afgelopen en evenmin naar hoe het met de andere jongen is vergaan (NPO, p. 16). Dit getuigt van een opmerkelijke desinteresse wat de geloofwaardigheid van zijn relaas niet ten goede komt. Bovendien verklaart hij ter terechtzitting dat hij voor zijn onderhoud bij het CGVS nog in contact stond met zijn familie, waardoor hij aldus in de mogelijkheid was zich te bevragen omtrent de stand van zaken en meer specifiek omtrent de gebeurtenissen die geleid hebben tot zijn vlucht uit zijn herkomstland. Hierbij komt dat hij wel in staat was te weten te komen dat Al-Shabaab hem nog zouden zijn komen opzoeken na zijn vlucht (NPO, p. 16). Waar hij de commissaris-generaal nog verwijt heel weinig vragen gesteld te hebben over zijn vasthouding, laat hij na elementen aan te stippen die hij dan nog had willen zeggen die volgens hem van belang waren bij de beoordeling van zijn vluchtrelaas. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die nopen tot een andere beoordeling.

4.3.3.3. In Hirshabelle, de deelstaat die gevormd wordt door de regio's Hiraan en Middle Shabelle, maakt Al-Shabaab gebruik van grieven tegen de vermeende Hawadle-dominantie door met succes te rekruteren uit de Gaaljeel-, Jajele- en Baadi Adde-clans (EASO, *Somalia Security situation* van september 2021, p. 99), zodat in de context van geschillen tussen clans vervolging plaatsvindt op grond van ras. Verzoeker behoort echter zelf tot de dominante Hawadle-clan (NPO, p. 5) en hiernaar bevraagd ter terechtzitting, geeft hij, in lijn met voorgaande landeninformatie aan geen weet te hebben van problemen die zijn clan kende met Al-Shabaab.

4.3.3.4. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog melding maakt van clanconflicten, blijkt uit de landeninformatie inderdaad dat Hiraan een van de regio's is die het meest te maken hebben met conflicten tussen clans. Zo hebben de aspiraties van de Hawadle-clan om Hiraan als regionale staat op te bouwen en niet als onderdeel van Hirshabelle, geleid tot militaire confrontaties tussen de Hawadle- en de Abgal-subclans. Dit conflict bereikte zijn hoogtepunt in februari 2022, tijdens het eerste bezoek van de gekozen president van de staat aan de hoofdstad van de regio. Op 8 februari 2022 werd echter tijdens een ontmoeting tussen Hawadle-leiders en de president een akkoord bereikt en werden de zorgen van de clan bijgelegd (EUAA, *Country Guidance Somalia*, 2023, p. 175). Er zijn geen indicaties voorhanden dat zijn clanaffiliatie op zich noopt tot de toekenning van de vluchtelingenstatus. Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat verzoeker persoonlijk gevisieerd werd omwille van clanproblemen, zoals op goede gronden toegelicht wordt in de bestreden beslissing.

4.3.4. Het inzagerecht laat de verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat toe om zijn dossier op het CGVS in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde zijn verdediging te organiseren. Verzoeker draagt zelf de verantwoordelijkheid voor de organisatie van zijn verdediging en het komt hem toe om op diligente en alerte wijze zijn verdediging te laten waarnemen door een advocaat van zijn keuze en tijdig de nodige stappen te ondernemen teneinde inzage van het administratief dossier op de zetel van het CGVS. Verzoeker toont niet aan dat hij geen gebruik kon maken van dit inzagerecht. Bovendien bestaat er geen enkele rechtsregel op basis waarvan het CGVS verplicht zou zijn om binnen een bepaalde tijdspanne bepaalde stukken over te maken waar per e-mail of per fax om wordt verzocht. Voorts kunnen verzoeker en zijn advocaat overeenkomstig artikel 39/61 van de Vreemdelingenwet eveneens gebruik maken van het inzagerecht bij de Raad en ter griffie inzage nemen van het volledige administratief dossier, waarin de stukken waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd voor het nemen van de bestreden beslissing zich bevinden. Ter terechtzitting voert verzoekers advocaat aan dat de map landeninformatie uit het administratief dossier onvolledig is. Doch bij nazicht erkent hij dat alle stukken, zoals opgesomd op die blauwe map, er zich wel degelijk fysiek in bevinden. Verzoekers kritiek, dat hij geen kennis heeft van de documenten waarop de bestreden beslissing gestoeld werd, is aldus niet ernstig.

4.3.5. Het geheel aan objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Somalië.

4.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Uit de bestreden beslissing, het verzoekschrift of het administratief dossier blijkt niet dat er in Somalië sprake zou zijn van een preciaire socio-economische en humanitaire situatie die in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan dat zulke situatie, die overigens nergens in het verzoekschrift wordt aangetoond, louter is te wijten aan een opzettelijk handelen of nalaten van een actor (zie in deze zin HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40). *In casu* blijkt verder niet dat verzoeker in deze context zelf wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoeker toont immers niet aan dat hij bij terugkeer naar Somalië op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Bovendien beschikt hij er over een ondersteunend familiaal netwerk (zie *infra*).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonst waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

4.4.3. Wat de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet betreft, staat niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit het district Hiraan, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

Na analyse van de beschikbare landeninformatie, wordt de beoordeling van de veiligheidssituatie zoals weergegeven in de aanvullende nota van de commissaris-generaal bijgetreden. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie.

De landeninformatie omschrijft Hiraan als een regio waar de loutere aanwezigheid onvoldoende is, doch waar de mate van willekeurig geweld nog steeds hoog ligt, zodat een lager niveau van persoonlijke omstandigheden dient te worden aangetoond (EUAA, *Country Guidance Somalië* van augustus 2023, p. 177). Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprijkt. Verzoeker beperkt zich tot het bijbrengen van dezelfde landeninformatie omtrent de algemene veiligheidssituatie in Somalië en informatie die in lijn ligt met de bevindingen van de commissaris-generaal. Evenmin brengt verzoeker overtuigende elementen aan, op grond waarvan kan worden aangenomen dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden voorhanden zijn, die de kans vergroten dat hij het slachtoffer zou worden van willekeurig geweld. Waar verzoeker stelt dat hij een grotere kans loopt om te worden geraakt door het willekeurig geweld, omdat hij Koranleraar is, strookt dit niet met de informatie uit het administratief dossier en betreft dit een materiële vergissing. Dat hij afkomstig is uit een arme familie betreft niet meer dan een blote bewering die geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier. Hieruit blijkt immers dat verzoeker samenwoont met zijn familie in een huis dat eigendom is van zijn grootmoeder, dat zijn grootmoeder zelf in een apart huis woont, dat zijn vader in staat is om gronden te huren om ze dan te bewerken en vervolgens de gewassen te verkopen en de rest zelf op te slaan (NPO, p. 8) en dat verzoekers gezin zelfs ondanks de droogte in 2022 kon overleven dankzij een goede voorraad in de vorige oogsten die opzij lag (NPO, p. 20). Bovendien beschikt verzoeker in zijn herkomstregio nog over een familiaal ondersteunend netwerk, nu zijn ouders, broers en zussen nog steeds in zijn dorp wonen (NPO, p. 6; AD CGVS, Verklaring DVZ, punten 16B en 18) en hij met hen nog contact kan onderhouden, maar dit naar eigen zeggen vermijdt om geen slecht nieuws te moeten horen (verklaringen ter terechtzitting). Verzoeker maakt verder niet aannemelijk waarom het behoren tot de Hawadle-clan – die deel uitmaakt van de meerderheidsclan in Hiraan – zou maken dat hij persoonlijk meer risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Dat verzoeker gelet op voorgaande elementen louter omwille van zijn leeftijd een grotere kans zou lopen geraakt te worden door willekeurig geweld, blijkt evenmin.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is en van zijn voogd. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.7. Voor wat betreft de opgeworpen schending van artikel 3 van het EVRM, moet worden vastgesteld dat er *in casu* geen verwijderingsmaatregel voorligt.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO